

Koncsor Milán

Téli pentameterek

*Reszket a szélben a szív, hullik a hó monoton,
félve ma játszani hív, rég temetett nyomokon.
Hallgatag érfalakon, száll tova hangtalanul,
s száz sima gondolatom hit-teli hűs szava hull.*

*Látom a vén hegyeket, várom a gyöngye tavaszt,
látom a vak szemeket, s értem a csalfa kamaszt,
hallom a fák szavait, látom az éjjeli fényt,
Istenem angyalait, s érzem a tarka reményt.*

*Reszket a szélben a hó, hullik az úrön is át,
érteni volna ma jó, száz sima gondolatát.*

Koncsor Milán

A fotósokról

*Egy pillanat és elszalad,
amire még nincs szavad,
és tán nem jön már vissza sem,
de ha elkaptad, élesen,
hát mutasd meg és meglesem.*

*Mutasd másként meg a jelent,
szép papíron mennyit jelent,
mert, mint vonat, elhalad
az idő, s minden itt marad,
egy képen mutasd meg magad.*

*Mert bármi volt, most hűlt helye,
de kép az álmok tűzhelye,
Mutasd hát, hogy érzem,
nem volt ez sem véletlen,
s fotó jövőt képezzen.*